

นวัตกรรมผ้าจากเส้นใยกล้วยสู่ชุดทำงานสำหรับสตรี จากแนวโน้มแฟชั่นฤดูใบไม้ผลิ และฤดูร้อน ปี 2021

Innovative Textiles from Banana Fibers for the Working Woman's Wardrobe from Trends for Spring & Summer 2021

ชนากานต์ เรืองณรงค์* และ ศาคร ชลสาคร²

สาขาวิชาสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

*ผู้นิพนธ์ประสานงาน, e-mail: chanakarn@rmutt.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการแยกเส้นใยและปรับปรุงคุณภาพเส้นใยกล้วยหอมทองและกล้วยน้ำว้า ทดสอบสมบัติทางกายภาพของเส้นใยกล้วยหอมทองและกล้วยน้ำว้า ศึกษาการปั่นเส้นด้ายและทอผืนผ้าจากเส้นใยกล้วย ในระบบอุตสาหกรรม ออกแบบผลิตภัณฑ์แฟชั่นเครื่องแต่งกาย และถ่ายทอดองค์ความรู้การพัฒนาเส้นใยกล้วยในงานแฟชั่น เครื่องแต่งกายและเคหะสิ่งทอสู่อุตสาหกรรมและเกษตรกร วิธีดำเนินการวิจัย คือ ศึกษากระบวนการแยกเส้นใยด้วยเครื่องแยกเส้นใยเชิงกล และปรับปรุงคุณภาพเส้นใยกล้วยหอมทองและกล้วยน้ำว้า จากนั้นออกแบบชุดทำงานสำหรับสตรีจำนวน 4 ชุด โดยศึกษาแนวโน้มแฟชั่นฤดูใบไม้ผลิ และฤดูร้อนปี 2021 จากเว็บไซต์ฐานข้อมูลแนวโน้มแฟชั่นดับเบิลยู จี เอส เอ็น (WGSN) พบว่ารูปแบบมินิมัลลิสต์มีได้กลับมาอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภคของผู้บริโภค เพราะผู้บริโภคให้ความสนใจกับชุดทำงานที่เรียบง่าย และสามารถใส่ได้ทุกฤดูกาล โดยผลจากการสอบถามทัศนคติและความพึงพอใจของกลุ่มผู้บริโภคที่สนใจชุดทำงานจากนวัตกรรมจากเส้นใยกล้วย จำนวน 30 คน เพื่อนำข้อมูลไปพัฒนารูปแบบชุดทำงานพบว่ากลุ่มผู้บริโภคมีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับดี ด้านคุณค่าและความสวยงาม (ค่าเฉลี่ย 3.85) ด้านรูปแบบและความเหมาะสม (ค่าเฉลี่ย 3.92) ด้านประโยชน์และโอกาสใช้สอย (ค่าเฉลี่ย 4.19) ด้านการดูแลรักษาผลิตภัณฑ์ (ค่าเฉลี่ย 4.11) และด้านการผลิตสู่เชิงพาณิชย์ (ค่าเฉลี่ย 4.07)

คำสำคัญ: ผ้าเส้นใยธรรมชาติ เส้นใยกล้วย ชุดทำงาน แนวโน้มแฟชั่น

Abstract

The aims of this research are: to study the fiber extraction and quality improvement processes of Gros Michel and Pisang Awak banana fibres to conduct experiments on the physical properties of Gros Michel and Pisang Awak banana fibres, to study the yarn spinning and fabric weaving of banana fibers in the industrial system, to design fashion garment products and disseminate the knowledge on banana fiber development to the industry and agriculturists through fashion garment and home fashion events. This study's research methodology examined the process of fiber separation using the mechanical fiber separator, and quality improvement of the Gros Michel and Pisang Awak banana fibres. Following that, 4

outfits of working women's wardrobe were designed, through examining the Spring and Summer 2021 trend obtained from the online database of the WGSN fashion trends. It was found that Minimalism forms have revived to influence the purchasing behavior of consumers, because consumers are interested in simple, elegant and classic working wardrobe that is not wild, which can be worn every season. Questionnaire results were obtained from 30 respondents on the attitude and satisfaction of consumers who are interested in innovative textiles from banana fiber, which will be used for developing the working wardrobe. It was found that consumer satisfaction overall was at a positive level, value and aesthetic (average 3.85), form and suitability (average 3.92), function and occasion (average 4.19), product care (average 4.11) and commercial production (average 4.07).

Keywords: Natural fiber fabric, Banana fiber, Working wardrobe, Fashion trends

บทนำ

กล้วย (Musa Sapientum Linn.) เป็นพืชไม้ผลเขตร้อนล้มลุกขนาดใหญ่ จัดอยู่ในตระกูล Musaceae มีถิ่นกำเนิดในแถบตะวันออกเฉียงใต้ เจริญเติบโตได้ดีในดินแทบทุกชนิด โดยเฉพาะอากาศอบอุ่นและชุ่มชื้น เป็นพืชปลูกง่าย ไม่ยุ่งยากในการบำรุงรักษาและให้ผลผลิตตลอดปี จึงมีการขยายพันธุ์กันอย่างแพร่หลาย และเป็นพืชที่ใช้ประโยชน์ได้ทุกส่วนและมีความสัมพันธ์กับวิถีชีวิตไทยอย่างมาก [1] นักวิชาการไทยได้ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับพันธุ์และชนิดของกล้วย คือ ใน พ.ศ. 2510 [2] ได้ทำการรวบรวมพันธุ์กล้วยที่พบในประเทศไทยได้ 125 สายพันธุ์ และจากการจำแนกจัดกลุ่มแล้ว พบว่ามี 20 พันธุ์ หลังจากนั้น ปี พ.ศ. 2523 - 2526 เบญจมาศ ศิลาชัย และฉลองชัย แบบประเสริฐ [3] แห่งภาควิชาพืชสวน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้ทำการสำรวจพันธุ์กล้วยในประเทศไทย และรวบรวมพันธุ์ไว้ที่สถานีวิจัยปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา โดยรวบรวมได้ทั้งหมด 323 สายพันธุ์ แต่เมื่อจำแนกชนิดแล้ว พบว่ามีอยู่เพียง 53 พันธุ์ หลังจากสิ้นสุดโครงการยังได้ทำการรวบรวมเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน พบว่ามีอยู่ 71 พันธุ์ รวมทั้งกล้วยป่าและกล้วยประดับ ทั้งนี้ไม่นับรวมพันธุ์กล้วยที่ได้มีการนำเข้ามาจากต่างประเทศ ซึ่งมีอีกหลายพันธุ์

กล้วยหอมทองเป็นพืชเศรษฐกิจชนิดหนึ่งที่มีศักยภาพในการส่งออก ประเทศไทยมีพื้นที่ปลูกทั้งหมด 103,000 ไร่ มีผลผลิตส่งออกประมาณ 2,000-2,500 ตันต่อปี [4] ส่วนกล้วยน้ำว้า ปี 2559 เนื้อที่เก็บเกี่ยวผลผลิตของประเทศไทยเท่ากับ 181,902.34 ไร่ เก็บเกี่ยวผลผลิตได้ 918,539 ตัน ผลผลิตต่อเนื้อที่เก็บเกี่ยว 5,049.63 กิโลกรัมต่อไร่ และราคาที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ย 12.98 บาทต่อกิโลกรัม โดยกล้วยน้ำว้าเป็นพืช ที่สามารถปลูกได้ทั่วไป จึงทำให้มีพื้นที่ปลูกกระจายอยู่ทั่วประเทศ ช่องทางการจำหน่ายมีทั้งผลสด และแปรรูป มีหลากหลายผลิตภัณฑ์มากกว่ากล้วยชนิดอื่น ๆ เช่น กล้วยตาก กล้วยเบรคแตก กล้วยฉาบรสชาติต่าง ๆ ผลิตภัณฑ์จากกล้วยน้ำว้าสามารถส่งไปจำหน่ายทั้งในและต่างประเทศ [5] หลังเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้วลำต้นได้นำมาใช้ประโยชน์ได้เพียงแค่นี้เป็นปุ๋ยบนดิน ซึ่งหากมีการนำเศษวัสดุเหลือทิ้งในส่วนของกาบจากกล้วยหอมทองและกล้วยน้ำว้า มาแยกสกัดเส้นใย ศึกษาลักษณะและสมบัติทางกายภาพของเส้นใย การปรับปรุงคุณภาพจากนั้นนำมาปั่นเป็นเส้นด้าย เนื่องจากเส้นใยกล้วยมีสมบัติเด่นในด้านความแข็งแรง และเงามัน สามารถขึ้นรูปเป็นเส้นด้ายรวมทั้งทอเป็นผืนผ้าและผลิตเป็นผลิตภัณฑ์เครื่องแต่งกายและเคหะสิ่งทอ ถือเป็นการผลิตวัตถุดิบเหลือทิ้งจากกระบวนการผลิตกล้วย สร้างมูลค่าด้านการพัฒนาเส้นใยในอุตสาหกรรมสิ่งทอ อีกทั้งยังช่วยเพิ่มทางเลือกใช้ผ้าจากเส้นใยธรรมชาติให้กับผู้ประกอบการด้านเครื่องแต่งกายและเคหะสิ่งทอ ในการผลิตเสื้อผ้าจากเส้นใยกล้วย ซึ่งเป็นแนวโน้มในการผลิตเสื้อผ้าที่เป็น

มิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Eco-Friendly) อาทิ เสื้อผ้า กระเป๋าถือ หมวก และรองเท้า เป็นต้น นอกจากนี้ยังสามารถนำเส้นใยกล้วยไปประยุกต์ทำเป็นผลิตภัณฑ์เคหะสิ่งทอ (home textile) [6] ซึ่งสามารถก่อให้เกิดประโยชน์กับภาคอุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกาย และภาคเกษตรกรรมต่อไป

วิธีการแยกใยกล้วยในประเทศญี่ปุ่นซึ่งมีหลักฐานมาตั้งแต่ศตวรรษที่ 13 โดยจะเก็บเกี่ยวเฉพาะยอดของต้นกล้วย และใบกล้วยมาทำการแยกด้วยมือ ขั้นตอนเริ่มจากการลอกเปลือกชั้นนอกออกเป็นแผ่นบางๆ ก่อนจะแยกเส้นใย ทั้งนี้เส้นใยที่ได้จะมีความอ่อนนุ่มมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับความแก่อ่อนของวัตถุดิบ จากนั้นนำเปลือกที่ลอก แล้วมาต้มในน้ำผสมซีอิ๊วจากฟางข้าว ซึ่งเป็นสารละลายต่างชนิดหนึ่งเพื่อกำจัดกัม (Gum) หรือเพคติน ขั้นตอนนี้ต้องใช้ผู้ที่มีประสบการณ์ในการสังเกตลักษณะเปลือกที่ต้ม เนื่องจากหากต้มนานเกินไปเส้นใยจะเสียสภาพ เมื่อเปลือกถูกต้มจนกระทั่งได้ลักษณะที่ต้องการแล้วนำไปแช่ในน้ำสะอาดเป็นเวลาหนึ่งถึงสามคืน เพื่อให้ได้ความนุ่มตามที่ต้องการ จากนั้นนำเปลือกที่นุ่มแล้วมาขูดด้วยมีดไม้เพื่อให้ได้เส้นใยกล้วยซึ่งเรียกว่า Bashofu [7] สำหรับการแยกเส้นใยกล้วยในประเทศไทยด้วยมือเพื่อใช้ทำสิ่งทอมีมาไม่นานนัก โดยใช้กล้วยน้ำว้าหรือกล้วยป่าเนื่องจากหาได้ง่าย แยกโดยการลอกผิวของกาบแข็งด้านนอก จากนั้นแยกเส้นใยจากเยื่อกล้วยดังกล่าวด้วยมือ วิธีนี้จะได้เส้นใยสีขาวละเอียด ความยาวตามความยาวของเยื่อกล้วยที่นำมาแยกใย มีขนาดเล็กกล้วยเส้นไหม แต่ปริมาณที่ได้นับว่ามีอัตราส่วนน้อยมากต่อปริมาณวัตถุดิบ [8] โดยบุษรา [9-10] ระบุว่า การแยกเส้นใยกล้วยด้วยมือจะได้ปริมาณเส้นใยแห้งราว 1.3% ของน้ำหนักสด

ปัจจุบันความสำคัญของการผลิตสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม จะช่วยแก้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติที่มีด้านคุณค่าและความสวยงาม ด้านรูปแบบและความเหมาะสม ด้านประโยชน์และโอกาสใช้สอย ด้านการดูแลรักษาผลิตภัณฑ์ และด้านการผลิตสู่เชิงพาณิชย์ โดยเน้นกระบวนการและสิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติจากนวัตกรรมการผลิต ส่งเสริมการสืบทอดด้านภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมควบคู่ไปกับการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ตามแนวโน้มแฟชั่นเพื่อให้เกิดอัตลักษณ์ ความร่วมสมัย รูปแบบผลิตภัณฑ์ที่ตรงตามความต้องการของผู้กลุ่มบริโภค สร้างมูลค่าด้านราคา และการผลิตที่ต่อยอดสู่เชิงพาณิชย์ได้จริง

วิธีการศึกษา

ศึกษาและวิเคราะห์แนวโน้มแฟชั่นจากเว็บไซต์ฐานข้อมูลแนวโน้มแฟชั่นดับเบิลยู จี เอส เอ็น (WGSN) ปี 2021 เพื่อรวบรวมข้อมูล จากนั้นนำแนวความคิดดังกล่าวมาออกแบบชุดทำงาน โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ออกแบบและพัฒนาชุดทำงานสำหรับสตรี จำนวน 4 ชุด
2. ตัดเย็บผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

3. ประเมินความพึงพอใจของกลุ่มผู้บริโภคโดยสำรวจทัศนคติและความคิดเห็นที่มีต่อผลิตภัณฑ์ต้นแบบ: ชุดทำงานสำหรับสตรี จำนวน 4 ชุด โดยการใช้แบบสอบถามที่ใช้ในการสำรวจทัศนคติและความคิดเห็นของกลุ่มผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้านสถิติ ความถี่ และร้อยละ โดยผู้ตอบแบบสอบถามคือ กลุ่มผู้บริโภคเพศหญิง หรือสาวประเภทสอง อาชีพรับจ้าง ประกอบธุรกิจส่วนตัว และข้าราชการ อายุ 30-40 ปี ที่ชื่นชอบการแต่งกาย รักสิ่งแวดล้อม ต้องทำงานกับผู้คนหลากหลาย ชอบท่องเที่ยว มีรายได้ 30,000-40,000 บาท จำนวนกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 30 คน

ผลการศึกษา

เทรนด์เปรียบได้กับคู่คิดของนักธุรกิจที่ช่วยตีกรอบการวางแผนในการทำงานพร้อมกระตุ้นให้ผู้ประกอบการ เตรียม

รับมือ ตั้งแต่จุดตั้งต้นในการเลือกวัตถุดิบเรื่อยไปจนถึงงานบริการที่สอดรับพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป เว็บไซต์ฐานข้อมูลแนวโน้มแฟชั่นระดับเบ็ลยู จี เอส เอ็น (WGSN) หรือ เวิลด์ โกลบอล สไตล์ เน็ตเวิร์ค (World Global Style Network) นอกจากจะเป็นฐานข้อมูลที่ แปรนต์ใหญ่ๆจากทั่วโลกใช้พัฒนาสินค้าและงานบริการแล้ว ยังมีข้อมูลรูปแบบการบริโภคของแต่ละเจนเนอเรชั่น การตลาด ธุรกิจค้าปลีก เรื่อยไปจนถึงแนวโน้มนวัตกรรมโลก เกี่ยวกับข่าวสาร บทวิเคราะห์ การพยากรณ์ แนวโน้มทางการตลาด รวมไปถึงงานวิจัย ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับแฟชั่น เครื่องประดับ ผ้า การออกแบบผลิตภัณฑ์กราฟิก รวมไปถึงการตกแต่งภายในและธุรกิจการค้าปลีกที่มีข้อมูลของเมืองที่ได้รับการขนานนามว่าเป็นเมืองแฟชั่นทั่วโลก คือ โตเกียว ลอนดอน มิลาน และปารีส โดยเป็นฐานข้อมูลที่ปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยตลอดเวลา โดยจะเชื่อมโยงฐานข้อมูลแฟชั่นย้อนหลังและล่วงหน้าประมาณ 2 ปี ซึ่งฐานข้อมูลนี้มีความเชี่ยวชาญการพยากรณ์แนวโน้มด้านการออกแบบตั้งแต่ปี ค.ศ. 1998 [11]

1. แรงบันดาลใจจากการศึกษาและวิเคราะห์แนวโน้มแฟชั่นฤดูใบไม้ผลิ และฤดูร้อน ปี 2021

ภาพที่ 1 แรงบันดาลใจ

Casual Urban ได้รับแรงบันดาลใจจากความเรียบง่ายและประโยชน์ของกล้วย ความสงบ ราบเรียบ และสติ เหมาะกับผู้หญิงที่ชอบธรรมชาติ ความสงบ เรียบง่าย แข็งแรง และทะมัดทะแมง เรียกว่า “ธรรมชาติและธรรมดา” มีองค์ประกอบ การออกแบบ วัสดุที่นำมาออกแบบ เนื้อผ้า โครงสร้างผ้า ลายผ้า และวัสดุอุปกรณ์ แบบตัดและวิธีการเย็บ โดยมุ่งเน้นการผลิตในระบบอุตสาหกรรมแฟชั่น ให้กลายเป็นเสื้อผ้าสำเร็จรูปในชุดทำงานสำหรับสตรี วัย 25-40 ปี ที่นิยมสวมใส่เสื้อผ้าสีธรรมชาติ สีครีม สีขาว เสื้อผ้ามีรูปแบบกึ่งทางการ กึ่งลำลอง สุภาพ เรียบ ไม่ตกแต่งบนตัวเสื้อ เน้นเสื้อตัว หลวม ตัดเย็บประณีต ให้ความรู้สึกคล่องแคล่ว ทะมัดทะแมง เหมาะแก่การสวมใส่ไปทำงานได้ รายละเอียดดังภาพที่ 1

2. ภาพร่างรูปแบบชุดทำงาน

ชุดทำงานที่ออกแบบทั้ง 4 ชุด แสดงได้ดังภาพที่ 2 ซึ่งประกอบไปด้วย ชุดที่ 1 ชุดเดรสปกตั้งทรงหลวมตัดต่อปลายแขนจับจีบพอง ชุดที่ 2 ชุดเดรสปกเชิ้ตทรงหลวมแต่งชายโค้ง ชุดที่ 3 เสื้อเชิ้ตแต่งปกบัว ทรงหลวม ผ่าหน้า ใส่คู่กับกางเกงทรงตรง ชุดที่ 4 เสื้อเชิ้ตตัวยาว แต่งกระเป๋

ภาพที่ 2 ภาพร่างรูปแบบชุดทำงาน

3. ภาพผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

หลังจากดำเนินการออกแบบเสร็จสิ้น ได้นำผ้าจากเสนโยกย้ายไปดำเนินการตัดเย็บเพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ต้นแบบออกมา โดยปรากฏดังภาพที่ 3 และ ภาพที่ 4 หลังจากนั้นนำผลิตภัณฑ์ดังกล่าวไปดำเนินการประเมินความพึงพอใจของกลุ่มผู้บริโภคโดยสำรวจทัศนคติและความคิดเห็นที่มีต่อผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

ภาพที่ 3 ภาพผลิตภัณฑ์ต้นแบบ ชุดที่ 1-2 ตามลำดับ

ภาพที่ 4 ภาพผลิตภัณฑ์ต้นแบบ ชุดที่ 3-4 ตามลำดับ

ผลการศึกษา

โดยผลจากการสอบถามทัศนคติและความพึงพอใจของกลุ่มผู้บริโภคที่สนใจชุดทำงานจากนวัตกรรมจากเส้นใยกล้วย จำนวน 30 คน เพื่อนำข้อมูลไปพัฒนารูปแบบชุดทำงานพบว่ากลุ่มผู้บริโภคมีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับดี ด้านคุณค่าและความสวยงาม (ค่าเฉลี่ย 3.85) ด้านรูปแบบและความเหมาะสม (ค่าเฉลี่ย 3.92) ด้านประโยชน์และโอกาสใช้สอย (ค่าเฉลี่ย 4.19) ด้านการดูแลรักษาผลิตภัณฑ์ (ค่าเฉลี่ย 4.11) และด้านการผลิตสู่เชิงพาณิชย์ (ค่าเฉลี่ย 4.07) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1: ผลการประเมินรูปแบบผลิตภัณฑ์นวัตกรรมผ้าจากเส้นใยกล้วยชุดทำงานสำหรับสตรี จากแนวโน้มแฟชั่นฤดูใบไม้ผลิ และฤดูร้อน ปี 2021 โดยกลุ่มผู้บริโภค

นวัตกรรมผ้าจากเส้นใยกล้วย ชุดทำงานสำหรับสตรี จากแนวโน้มแฟชั่นฤดูใบไม้ผลิ และฤดู ร้อน ปี 2021	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
ด้านคุณค่าและความสวยงาม	3.85	มาก
ด้านรูปแบบและความเหมาะสม	3.92	มาก
ด้านประโยชน์และโอกาสใช้สอย	4.19	มาก
ด้านการดูแลรักษาผลิตภัณฑ์	4.11	มาก
ด้านการผลิตสู่เชิงพาณิชย์	4.07	มาก

บทสรุป

จากผลการวิจัยพบว่าชุดทำงานที่จะเป็นที่นิยมควรมีรูปแบบกึ่งทางการ กึ่งลำลอง สุกภาพ เรียบ และถูกกาลเทศะ เพื่อช่วยส่งเสริมภาพลักษณ์ให้ดูเป็นมืออาชีพ อีกทั้งให้ความรู้สึกยั่งยืนในขณะที่โลกเกิดความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยการออกแบบควรคำนึงถึงการทำให้เนื้อผ้าได้ผลดีขึ้น ลดการตกแต่งที่ฟุ่มเฟือย แต่ให้มีรูปแบบการตกแต่งที่น้อยแต่ดูแล้ว น่าสนใจ ความเรียบแต่ดูมีเอกลักษณ์ที่เกิดจากการตัดเย็บและรูปทรงที่ดูสง่างาม และทำให้ภาพลักษณ์โดยรวมดูเป็นวิถีชีวิต คนเมืองที่ใส่ใจธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และยิ่งไปกว่านั้นควรประยุกต์ผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์สู่เชิงพาณิชย์ เพื่อการขยายสิ่ง ทอจากวัสดุเหลือใช้ และเป็นแนวทางในการไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งการต่อยอดการออกแบบและสร้างสรรค์งาน อาทิ ผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าแฟชั่น หมวก กระเป๋า รองเท้า และผลิตภัณฑ์เคหะสิ่งทอ ยิ่งไปกว่านั้น การนำเส้นใยไปใช้ประโยชน์อย่างมี แนวคิดการพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอที่มีคุณสมบัติพิเศษ (Function Textiles) และสิ่งทอเทคนิค (Technical Textiles) ถือเป็น ประโยชน์ที่จะได้รับการใช้วัสดุธรรมชาติ สร้างจิตสำนึกต่อธรรมชาติ เสื้อผ้าจากเส้นใยกล้วยเป็นสินค้าประเภทสินค้า แฟชั่นจากนวัตกรรมใหม่ (Value Proposition) ยังไม่มีคู่แข่งทางการตลาด โดยการนำวัตถุดิบเหลือใช้มาแปรรูปให้เกิด ประโยชน์อย่างแท้จริง จึงควรมีการประชาสัมพันธ์ สื่อโฆษณา สื่อออนไลน์ และการแสดงสินค้า เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ เกิดการนำสินค้าไปผลิต จำหน่ายเชิงพาณิชย์ต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งในโครงการวิจัยเรื่องการพัฒนาเส้นใยกล้วยในงานแฟชั่นเครื่องแต่งกาย และเคหะสิ่งทอ ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจาก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีและสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว) หน่วยบูรณาการงานวิจัยเพื่อพัฒนาเชิงพื้นที่ (ABC) ภายใต้โครงการทุนทำทนายไทย เรื่อง การพัฒนาระบบการจัดการเชิงพื้นที่ ด้วยการใช้นวัตกรรม:เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการของเสียและการสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์ในเขตพื้นที่จังหวัด ปทุมธานี รวมทั้งจังหวัดปทุมธานี ได้สนับสนุนงบประมาณถ่ายทอดความองค์ความรู้ต่อยอดงานวิจัย ภายใต้โครงการพัฒนา พื้นที่ตามแนวพระราชดำริและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 ขอขอบคุณ บริษัท วัน บา นาน่า จำกัด ที่สนับสนุนวัสดุหลักในการวิจัย กลุ่มแม่บ้านแสงตะวันที่สนับสนุนแรงงาน แรงใจร่วมกันพัฒนาผ้าใยกล้วย และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สาคร ชลสาคร ที่ให้การช่วยเหลือทุกอย่างเสมอมา

เอกสารอ้างอิง

- [1] งามทิพย์ ภู่วโรดม. (2541). การใช้ประโยชน์จากใบตองและกากกล้วย. การสัมมนาและนิทรรศการกล้วยครบวงจร วันที่ 15-17 มกราคม 2541. สำนักพิพิธภัณฑสถานและวัฒนธรรมการเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- [2] วัฒนา เสถียรสวัสดิ์. (2512). การศึกษาทางอนุกรมวิธานของกล้วย. รายงานการประชุมทางวิชาการเกษตรศาสตร์ และ ชีววิทยา ครั้งที่ 8 สาขาพืช 3-6 กุมภาพันธ์ 2512 (หน้า 53-63). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- [3] เบญจมาศ ศิลาอ้อย และฉลองชัย แบบประเสริฐ. (2526). การศึกษาโครโมโซมของกล้วย. รายงานการประชุมทางวิชาการ ครั้งที่ 21 สาขาพืช 31 มกราคม - 3 กุมภาพันธ์ 2526 (หน้า 696). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- [4] วิเชียร แทนธรรมโรจน (2557). ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่น (JTEPA) กับการส่งออกกล้วยหอมของสหกรณ์ การเกษตรไทย. ค้นจาก <https://image.mfa.go.th/mfa/0/yZ0EO327fd/nbt/nbt6/IS/IS6035.pdf>

- [5] ศูนย์ปฏิบัติการเศรษฐกิจการเกษตร. (2560). ดันกล้วยไทยบุกตลาดโลก เน้นยกเครื่องโลจิสติกส์และการผลิตทุกมิติ. ค้นจาก <https://www.kasetkaoklai.com/home/2017/09>
- [6] ณัฐดนัย รุ่งเรืองกิจไกร. (2558). โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้วัตถุดิบภาคการเกษตรด้วยการพัฒนาเส้นใยธรรมชาติสู่อุตสาหกรรมสิ่งทอ (ระยะที่ 2 ต้นแบบเส้นใยยาว) เรื่องการพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอจากเส้นใยกล้วยสำหรับเคหะสิ่งทอ (รายงานการวิจัย). กรุงเทพมหานคร: สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ.
- [7] Katrien, Hendrickx. (2007). The origins of banana-fibre cloth in the Ryukyus, Japan. Leuven: Leuven University Press.
- [8] ทะนุพงศ์ กุสุมา ณ อยุธยา. (2557). กล้วยน้ำว้าสร้างชาติ ตอนที่ 1: ความหลากหลายพันธุ์กรรมกล้วยน้ำว้า. ค้นจาก <http://info.matichon.co.th/techno/techno.php?srctag=05102010157&srcday=&search=no>
- [9] บุชรา สร้อยระย้า. (2558). การใช้ประโยชน์จากใยกล้วย. ค้นจาก <http://www.ku.ac.th/e-magazine/november45/agri/banana.html>
- [10] บุชรา สร้อยระย้า. (2552). การพัฒนาผลิตภัณฑ์เส้นใยกล้วยในเชิงอุตสาหกรรม. วารสารเกษตรพระจอมเกล้า, 27(3), 53-60.
- [11] TCDC Marketing. (2017). เข้าถึงเทรนด์เรียนรู้นวัตกรรมโลกผ่าน WGSN Insight. ค้นจาก <https://www.tcdconnect.com/content/detail/31591/?m=TCDC&t=marketing>